
Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 13 d'abril del 2000 ha aprovat la següent:

lleï de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis

Exposició de motius

Tots els països moderns necessiten un nivell d'infraestructures mínimes i un conjunt de serveis per als ciutadans, que són sufragats majoritàriament per la despesa pública. Finançar aquesta despesa sense generar dèficits que hipotequin el futur i continuar prestant els serveis públics oportuns esdevé difícil quan una part important de les activitats econòmiques no repercuteix directament o indirecta en l'erari públic.

Els canvis estructurals dels últims dècennis han afectat les economies dels països desenvolupats, i encara més l'economia andorrana, per les seves especificitats, incrementant el pes dels serveis. Les circumstàncies canviants en l'entorn andorrà que s'han anat evidenciant des del principi dels anys 90 han posat en relleu les limitacions del marc fiscal actual, i la necessitat d'aportar les modificacions oportunes per garantir la viabilitat de les finances públiques a mitjà termini.

La recerca dels recursos necessaris per afrontar les necessitats creixents de finançament de l'Estat porta de manera natural, primerament i abans de crear noves figures impositives, a esgotar les actuals ampliant-ne la base, per posar fi parcialment a la manca de neutralitat econòmica i impositiva que aquesta situació pot comportar.

Aquest impost s'aplica a la prestació de serveis, independentment de si són

prestats per persones físiques o jurídiques, residents o no residents. En el cas que el prestador del servei sigui un no resident, és el mateix destinatari de la prestació del servei qui ha de complir amb tot el conjunt d'obligacions de declaració i ingrés derivades de l'aplicació de l'impost, tot i que qui en resulta contribuent és el prestador del servei. És a dir, l'obligat que suporta la càrrega tributària derivada de l'aplicació de l'impost és el prestador del servei no resident, però l'obligació de declaració i ingrés recau sobre el destinatari resident.

Aquest tractament hauria de permetre que el cost de l'impost pugui ser deduït en el país de residència per part del prestador del servei que no resideix a Andorra, i per tant que s'eviti l'efecte de l'encariment de l'import de l'operació final que ha de satisfer el resident andorrà.

L'impost indirecte sobre els serveis es fixa d'acord amb un sistema de determinació objectiva com a règim general, atès que les característiques pròpies del Principat, el seu nivell de desenvolupament legal i econòmic i la situació actual de l'Administració central provoquen una manca de coneixement suficient del nivell, composició, valor i control de la producció interna de béns i la prestació de serveis.

Aquesta Llei marc estableix les bases d'una imposició indirecta sobre els serveis que, en el termini màxim de dos anys, ha de ser desenvolupada a tots els sectors. S'estableix un sistema fiscal àgil, simple pel que fa als tràmits administratius, i econòmic pel que fa a la gestió, en què es poden tenir en compte les característiques de cada sector per establir els mecanismes de determinació de la base més adequats.

Amb aquest impost es posa fi a la paradoxa que en una economia de serveis els impostos només afecten els béns, s'estableix una correlació positiva entre l'activitat econòmica i els ingressos de l'Estat.

Una vegada acabat el desenvolupament d'aquesta figura a tots els sectors, l'optimització tributària hauria de comportar la refosa de tots els impostos indirectes sobre els béns i els serveis, és a dir l'impost de mercaderies indirecte i el que es fixa en aquesta Llei, en una sola figura impositiva a fi de millorar per una

banda l'estructura impositiva indirecta de l'Estat andorrà i per altra banda l'homogeneïtzació de les nostres estructures tributàries amb les dels nostres veïns.

La Llei que regula aquest impost es desenvolupa a través de vint-i-tres articles, distribuïts en cinc capítols; el primer, que consta de tres articles, estableix les definicions generals de l'impost; el segon, amb un total de vuit articles, desenvolupa el contingut essencial d'aquest impost; el tercer, compost per tres articles, estableix les obligacions dels obligats tributaris; el capítol quart, format per cinc articles, regula la gestió i la liquidació de l'impost; i l'últim capítol es destina a la regulació específica del règim d'infraccions i sancions relatiu a aquest impost. S'hi afegeix, també una disposició transitòria, dos disposicions addicionals i una disposició final.

Capítol I. Disposicions generals

Article 1

Naturalesa jurídica

1. L'impost general indirecte sobre la prestació de serveis és un tribut que grava les prestacions de serveis definides en la present Llei.

2. Aquest impost és de naturalesa indirecta i de caràcter estatal.

3. En el marc de la Llei de bases de l'ordenament tributari, aquest impost es regeix per les disposicions establertes en la present Llei, i pels reglaments i les altres disposicions de l'ordenament jurídic que la desenvolupin.

Article 2

Àmbit territorial

1. Aquest impost s'aplica a les prestacions de serveis definides en aquesta Llei realitzades en el territori andorrà.

2. Als efectes d'aquesta Llei, tenen la consideració de serveis realitzats en territori andorrà:

a) Totes aquelles prestacions realitzades per empresaris o professionals, persones físiques o jurídiques, residents a Andorra, amb independència del lloc on es formalitzen i del lloc on s'utilitzen.

b) Tots els serveis que s'utilitzin a Andorra, encara que siguin prestats per

una persona física o jurídica no resident.

Article 3

Concepte de resident

Als efectes d'aquesta Llei, són residents a Andorra les persones físiques que tenen el seu domicili a Andorra i les persones jurídiques constituïdes segons la legislació andorrana.

Capítol II. Elements essencials de l'impost

Article 4

Fet generador

1. Estan subjectes a l'impost les prestacions de serveis realitzades per empresaris o professionals, persones físiques o jurídiques, amb caràcter habitual o ocasional, en el desenvolupament d'activitats empresarials o professionals.

2. No es consideren prestacions de serveis:

a) Els serveis públics que realitzen obligatòriament les administracions públiques en l'exercici de les seves funcions públiques.

b) Els serveis prestats per les persones físiques en règim de dependència laboral.

Article 5

Concepte de prestació de serveis

Als efectes d'aquesta Llei, es considera prestació de serveis tota activitat econòmica realitzada per empresaris o professionals, persones físiques o jurídiques, que no quedi inclosa en el camp d'aplicació de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte.

Article 6

Concepte d'empresari o professional

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren empresaris o professionals els qui realitzen activitats que impliquin l'ordenació per compte propi de factors de producció, tant materials com humans o ambdós alhora, amb la finalitat d'intervenir en la realització de serveis.

Article 7

Obligat tributari

1. Són obligats tributaris d'aquest impost, i resten obligats al seu ingrés, els

empresaris i professionals, persones físiques o jurídiques, que presten serveis en el marc definit en la present Llei.

2. En cas que el servei sigui prestat per una persona física o jurídica no resident, és obligat tributari el destinatari o beneficiari del servei subjecte a gravamen, incloses les administracions públiques.

Article 8

Base de tributació

1. La base de tributació està constituïda per l'import total de la contraprestació corresponent a la prestació de serveis determinada segons el que estableix aquesta Llei.

2. En les operacions en les quals llur contraprestació no consisteixi en diners es considera base de tributació la que s'hagués acordat en condicions normals de mercat entre parts que fossin independents.

Article 9

Trasllat de l'impost

1. L'obligat tributari ha de traslladar l'impost a aquells a qui presta els serveis.

2. L'obligat tributari no està obligat a consignar separadament l'impost a la factura, al rebut o al document equivalent, entenent-se en aquest cas comprès en el preu de l'operació.

Article 10

Meritament

1. L'impost es merita en el moment en què es presta o s'utilitza el servei gravat.

2. En les operacions subjectes que originin pagaments a compte anteriors a la realització del fet generador, l'impost es merita en el moment del cobrament anticipat, tant si és total com si és parcial, del preu pels imports efectivament percebuts.

Article 11

Tipus de gravamen

1. Els tipus de gravamen aplicables són els següents:

- Un tipus reduït de l'1%.
- Un tipus normal del 4%.
- Un tipus incrementat del 7%.

2. La Llei d'aprovació de cada mòdul estableix el tipus de gravamen que correspon a cada mòdul, de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article.

Capítol III. Obligacions de l'obligat tributari

Article 12

Determinació de la base de liquidació

1. La base de liquidació es determina pel sistema de determinació objectiva, d'acord amb el que preveu aquesta Llei i amb les declaracions presentades pels obligats tributaris.

2. La determinació objectiva de les bases de liquidació es fa d'acord amb els mòduls determinats tal com s'indica en l'article següent.

3. L'aplicació del sistema de determinació objectiva considera les adquisicions de béns i serveis sotmesos a la imposició estatal indirecta no aplicant-se deduccions pels impostos indirectes de caràcter estatal corresponents als béns i serveis rebuts.

4. En els casos legalment establerts, es pot determinar la base de liquidació per estimació indirecta.

5. En el supòsit de falta de presentació de la declaració-liquidació, s'aplica el que s'especifica en l'article 20 d'aquesta Llei en relació amb la liquidació provisional d'ofici.

Article 13

Aplicació del règim de determinació objectiva per mòduls

1. Les bases de liquidació previstes en la present Llei, en les que es fixen els mòduls, s'aproven per llei.

2. La fixació de les bases de liquidació a través dels mòduls corresponents s'ajusta a les disposicions següents:

Primera. Delimitació del contingut de les activitats gravades d'acord amb les característiques dels sectors econòmics tipificant-les amb caràcter general mitjançant elements fixos que han d'incórrer en el moment del meritament de l'impost.

Segona. El còmput dels mòduls que fixen la base de liquidació de cada activitat estimen el seu valor afegit, és a dir, la

diferència entre els ingressos per vendes i els costos dels productes i serveis utilitzats.

Tercera. Determinació de la forma d'aplicació de cada mòdul per tal d'obtenir la base de liquidació per a cada activitat.

Quarta. Els mòduls a què fa referència aquest impost, i que seran aprovats per llei, seguiran la Classificació d'Activitats Econòmiques d'Andorra.

Article 14

Quota tributària

1. La quota tributària és la resultant d'aplicar a la base de liquidació determinada segons el que estableix aquesta Llei, els tipus de gravamen establerts en l'article 11.

2. No s'apliquen deduccions de la quota tributària pels impostos indirectes de caràcter estatal corresponents als béns adquirits i serveis rebuts considerats en la determinació de la base de liquidació.

Capítol IV. Gestió i liquidació de l'impost

Article 15

Obligacions formals

1. Els obligats tributaris de l'impost han de complir els requisits, els límits i les condicions que es determinen reglamentàriament per:

- Presentar les declaracions relatives a l'inici, la modificació i la finalització de les activitats que determinen la seva subjecció a l'impost.
- Sol·licitar a l'Administració el número de registre tributari i comunicar-lo i acreditar-lo en els supòsits que s'estableixin.
- Expedir i lliurar factures o documents equivalents.
- Portar la comptabilitat i els registres que s'estableixin.
- Presentar a requeriment de l'Administració informació relativa a les seves operacions econòmiques amb terceres persones.
- Conservar les factures i la documentació durant el termini de prescripció d'aquest impost.

Article 16

Gestió de l'impost

1. La gestió, la recaptació i el control de l'impost correspon al Ministeri de Finances, que ho pot delegar en entitats i/o institucions públiques.

2. Reglamentàriament es determinen les garanties que resulten procedents per assegurar el compliment de les obligacions tributàries corresponents.

Article 17

Declaració tributària

1. Les declaracions tributàries són del tipus de l'autoliquidació.

2. Els obligats tributaris han de presentar la declaració tributària en el lloc, el termini, la forma i els models que s'estableixin reglamentàriament.

Article 18

Liquidació provisional d'ofici

1. Transcorreguts trenta dies des de la notificació a l'obligat tributari del requeriment de l'Administració perquè efectui la declaració-liquidació que no hagi fet en el termini reglamentari, es pot iniciar per l'Administració el procediment per a la pràctica de la liquidació provisional de l'impost sobre els serveis corresponents, salvat que en aquest termini s'esmeni l'incompliment o es justifiqui degudament la inexistència de l'obligació.

2. La liquidació provisional d'ofici es realitza d'acord amb les dades, els antecedents, els signes, l'índex, els mòduls, o altres elements de què disposi l'Administració i que siguin rellevants a l'efecte, i s'ha d'ajustar al procediment que es determina reglamentàriament.

3. Les liquidacions provisionals regulades en aquest article una vegada notificades són immediatament executives, sense perjudici de les reclamacions que reglamentàriament puguin interposar-s'hi en contra.

4. Sense perjudici de l'establert en els apartats anteriors d'aquest article, l'Administració pot efectuar posteriorment la comprovació de la situació tributària de l'obligat tributari practicant les liquidacions que siguin procedents d'acord amb l'establert en la Llei de bases de l'ordenament tributari.

Article 19

Prescripció

Aquest impost prescriu en el termini que estableix l'article 40 de la Llei de bases de l'ordenament tributari.

Capítol V. Infraccions i sancions

Article 20

Infraccions

La regulació de les infraccions en matèria tributària relatives al contingut d'aquesta Llei es regeix en allò que no s'estableix en la present Llei, pel règim d'infraccions i sancions establert en la secció tercera del capítol III de la Llei de bases de l'ordenament tributari.

Article 21

Modalitats d'infraccions

1. Es consideren infraccions simples:

- a) Les autoliquidacions incompletes sense transcendència en la liquidació.
- b) L'incompliment de requeriments d'informació i/o documentació.

2. Es consideren infraccions de defraudació:

- a) La no-presentació de l'autoliquidació.
- b) Les autoliquidacions incompletes amb transcendència en la liquidació.
- c) Les falses autoliquidacions.

Article 22

Sancions

1. Les infraccions simples són sancionades mitjançant multa igual al 10% de la quota tributària.

2. Les infraccions de defraudació són sancionades mitjançant:

- a) Suspensió durant un termini de fins a tres anys de l'exercici de càrrec o ocupació pública
- b) Prohibició durant un termini de fins a tres anys de celebrar contractes amb les administracions públiques
- c) Multa igual a quatre vegades l'import no declarat.

Les tres modalitats de sanció es poden aplicar simultàniament.

3. Les sancions s'estableixen dins dels marges d'aquests paràmetres, seguint els

críters de graduació establerts en la Llei de bases de l'ordenament tributari.

Article 23

Notificacions i recursos de les infraccions

1. Prèviament a l'acte d'imposició d'una sanció, s'ha de notificar a la persona interessada la proposta de resolució amb indicació dels fets imputats, el precepte infringit i la quantia de la multa. La persona interessada disposa d'un termini de tretze dies hàbils per al·legar tot allò que consideri oportú per a la seva defensa.

2. Transcorregut el termini d'al·legacions, l'òrgan competent dicta la resolució que correspongui, contra la qual es pot recórrer en els termes establerts en l'article 72 de la Llei de bases de l'ordenament tributari.

3. En qualsevol cas, i perquè l'acte administratiu quedi en suspens, amb la interposició del recurs s'ha d'aportar una garantia real, ja sigui hipotecària o bé una fiança establerta per una entitat bancària, que garanteixi la totalitat de l'import del deute tributari.

Disposició transitòria

Aquesta Llei no és aplicable als serveis prestats abans de la seva entrada en vigor. En tot cas, si el pagament de la contraprestació d'aquests serveis es realitza posteriorment a l'entrada en vigor de la present Llei, s'ha d'acreditar que la prescripció ha estat realitzada en data anterior a l'entrada en vigor.

Disposició addicional primera

En el termini màxim de dos anys a partir de la publicació d'aquesta Llei en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, es desenvoluparan les lleis i els reglaments específics perquè aquesta figura impositiva s'hagi generalitzat a tots els sectors d'activitat definits en aquesta Llei.

Disposició addicional segona

Una vegada s'hagin fet els desenvolupaments oportuns per a tots els sectors, la Llei de l'impost de mercaderies indirecte i aquesta Llei, es refundran en un sol text que regularà el sistema general d'imposició indirecta sobre el tràfic de

béns i les prestacions de serveis realitzades en territori andorrà.

Disposició final

Primera

Es faculta el Govern per establir les normes específiques en relació amb qualsevol altre punt de la present Llei que pugui requerir un desenvolupament reglamentari per fer-la operativa.

Segona

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la data de publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 13 d'abril del 2000

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra
